

POZDRAVNA RIJEČ – VICE-RECTOR'S ADDRESS

PROREKTORICE ZA ZNANOST SVEUČILIŠTA U ZAGREBU PROF. DR. SC. HELENE JASNE MENCER

Poštovani gospodine dekane, gospođe i gospodo, uvaženi gosti,

Zadovoljstvo mi je u svojstvu prorektorice za znanost Sveučilišta u Zagrebu pozdraviti domaćina i organizatora ovog skupa Poljoprivredni institut u Križevcima kao dio Sveučilišta u Zagrebu.

Želim ovom učilištu prigodom njegove visoke obljetnice uspjech u daljnjem životu, a poseban uspjech u radnom dijelu proslave, u radu ovog okruglog stola na temu Obrazovanje poljoprivrednih stručnjaka.

Rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Marijan Šunjić zamolio me da ga ispričam što ne može biti nazočan zbog brojnih drugih obveza i što ne može sudjelovati u radu Okruglog stola te da vam prenesem njegove pozdrave i iskrene želje za uspjech u radu.

Nisam poljoprivredni stručnjak, pa o poljoprivredi ne mogu raspravljati, ali na obnovi sveučilišta i visokog obrazovanja svakodnevno radimo, razmišljamo i, sudjelujući na mnogim skupovima o tim temama, pratimo što se događa u Europi i regiji, nastojeći primijeniti sva pozitivna kretanja. Osim toga, redovito nas posjećuje komisija europskog vijeća za visoku naobrazbu iz Strasbourga, prateći naše namjere, rad i rezultate. O svemu tome želim ukratko nešto reći.

S obnovom i restrukturiranjem Sveučilišta smo počeli. Počeli smo: s vrednovanjem pojedinaca (podloga za rješavanje kadrovske problematike), i to putem institucije izbora i reizbora, s donošenjem kriterija Rektorskog zbora i kriterija znanstvenih područnih vijeća pri Ministarstvu znanosti i tehnologije, zatim s vrednovanjem institucija sveučilišta putem samoanalize, koju su svi u Hrvatskoj dostavili Nacionalnom vijeću za visoku naobrazbu i s vrednovanjem nastavnih planova i programa visokoškolske nastave.

Senat Sveučilišta prihvatio je dosada samo obnovljene programe radi kontinuiteta nastave a zadužen je za donošenje konačne odluke o prihvaćanju novih nastavnih planova, koji se već recenziraju na povjerenstvima Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu. U sva ova zbivanja uključen je i Poljoprivredni institut Križevci. Šteta što ovaj okrugli stol nije bio ranije organiziran, pa da posluži kao poticaj za raspravu i podlogu za programe koji se već nalaze na vrednovanju. No, bolje ikad nego nikad! Nikad nije kasno!

Reći ću još ukratko što je osnovna koncepcija, koje su osnovne odrednice obnove i restrukturiranja sveučilišta (pod sveučilištem razumijevam fakultete, više škole i ostale njegove ustrojbene jedinice). Naglašavam da su iste odrednice prisutne svuda u Europi: i u zemljama tranzicije i u Zapadnoj Europi. Svakako, postoje i posebnosti regije i zemlje i posebnosti struke, koje valja prepoznati i uvažavati. Dakle, osnovne su odrednice: integrirano sveučilište (ne dezintegrirano, kao što je bilo dosad), autonomija sveučilišta i akademske slobode (ne nametanje obrazovne i znanstvene politike od strane državne vlasti, već slobodno kreiranje tih politika - financije, kadar - od strane stručnjaka) i, što je gotovo najvažnije, promicanje kvalitete na svakom koraku. Svaka od tih osnovnih odrednica povlači za sobom niz poteza, akcija i djelovanja. Mi smo na početku tih akcija. Rat i manjak financijskih sredstava usporio je, nažalost, taj ionako dugoročan proces.

Sveučilišta u Hrvatskoj na pragu su, dakle, restrukturiranja, preobrazbe u moderna obrazovna učilišta.

Nakon što završimo vrednovanje na svim razinama i u svim područjima obrazovanja, upoznat ćemo sadašnje stanje kadrova, opreme i nastavnih programa. To je ono od čega polazimo. Istodobno se priređujemo za novo, moderno, perspektivno sveučilište i druge visoke obrazovne institucije koje će odgovoriti potrebama zemlje za visokoobrazovanim kadrovima, ili znanstvenicima ili praktičarima. Učilišta ne smijemo multiplicirati, ako nije potrebno, ali moramo zadržati stara i otvarati nova, komplementarna u djelovanju, ako je potrebno. A potrebno je na mnogim mjestima, radi reprodukcije kadra u procesu obrazovanja i radi potreba privrede, koja mora generirati sredstva za obrazovanje.

U tom kontekstu na ovom mjestu vrijeme je razmisliti o perspektivi ovog učilišta, o njegovu statusu, o tome kakav kadar treba poljoprivreda danas, a time i kakve nastavne programe trebamo (svakako usporedive s programima u regiji i razvijenom svijetu) da bi ovo učilište moglo, poštujući zavidnu tradiciju, spremno ispuniti zadaće koje nosi, postavlja i traži nastupajuće razdoblje. Pritom se ne smiju zaboraviti opće odrednice: interdisciplinarnost i sveobuhvatnost.

Kolegoce i kolege, u ime Sveučilišta u Zagrebu i svoje osobno želim vam mnogo uspjeha u radu.